SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Komisja Kultury i Środków Przekazu

* * *

Podkomisja nadzwyczajna
do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy
o finansowym wspieraniu produkcji
audiowizualnej (druk nr 2794)

Warszawa, dnia 3 października 2018 r.

Sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej
o rządowym projekcie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (druk nr 2794)

Podkomisja nadzwyczajna po rozpatrzeniu projektu ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (druk nr 2794) na posiedzeniach w dniach 13 i 25 września oraz 2 i 3 października 2018 r. przedkłada sprawozdanie w formie tekstu jednolitego.

Przewodnicząca Podkomisji

/-/ Elżbieta Kruk

Projekt

U S T A W A

z dnia

o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady, warunki oraz tryb przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego.

2. Wsparcie finansowe dla produkcji audiowizualnej stanowi pomoc publiczną zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. Niniejsza ustawa nie narusza zasad dofinansowania twórczości filmowej i innej działalności w dziedzinie kinematografii określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597).

4. Pomoc publiczna, o której mowa w ust. 2, jest przyznawana na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[2)]), a w szczególności art. 54 tego rozporządzenia, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014”.

5. Celem przyznawania wsparcia finansowego jest:

1) poprawa warunków funkcjonowania rynku produkcji audiowizualnej;
2) stworzenie warunków do inwestowania zagranicznego kapitału w produkcje audiowizualne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3) stworzenie warunków do realizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej współpracy między polskimi i zagranicznymi producentami audiowizualnymi;
4) zwiększenie aktywności polskich przedsiębiorców działających na rynku produkcji audiowizualnej;

---

1) Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii i uchyla ustawę z dnia 16 lipca 1987 r. o państwowych instytucjach filmowych.

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 14.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

5) podnoszenie międzynarodowej konkurencyjności polskich przedsiębiorców działających na rynku produkcji audiowizualnej;
6) zwiększenie wykorzystania potencjału technicznego produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
7) wzmocnienie potencjału kreatywnego i zwiększenie poziomu profesjonalizmu przedstawicieli polskiego rynku produkcji audiowizualnej;
8) wspieranie trwałego rozwoju gospodarczego państwa i jego regionów przez stwarzanie warunków rozwoju sektorów kreatywnych;
9) rozwój kultury oraz promocja wizerunku Rzeczypospolitej Polskiej i polskiego dziedzictwa kulturowego na świecie.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) dostawca usługi medialnej – dostawcę usługi medialnej w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111 oraz z 2018 r. poz. 650 i 915);
2) koproducent utworu audiowizualnego – przedsiębiorcę, który wspólnie z producentem utworu audiowizualnego organizuje, prowadzi i ponosi odpowiedzialność za produkcję audiowizualną lub który współfinansuje produkcję audiowizualną oraz nabywa udział w autorskich prawach majątkowych do utworu audiowizualnego;
3) polskie koszty kwalifikowalne – koszty realizacji produkcji audiowizualnej albo świadczenia usługi na rzecz produkcji audiowizualnej, poniesione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są objęte obowiązkiem podatkowym w rozumieniu przepisów podatkowych oraz mieszczą się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia 651/2014;
4) producent utworu audiowizualnego – przedsiębiorcę, który podejmuje inicjatywę, organizuje, prowadzi i ponosi odpowiedzialność za produkcję audiowizualną oraz nabywa autorskie prawa majątkowe do utworu audiowizualnego;
5) produkcja audiowizualna – zespół czynności twórczych, organizacyjnych, ekonomicznych, prawnych i technicznych, prowadzących do wytworzenia utworu audiowizualnego;
6) przedsiębiorca – podmiot, o którym mowa w art. 1 załącznika nr I do rozporządzenia nr 651/2014;

7) usługa na rzecz produkcji audiowizualnej – usługę świadczoną w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przez przedsiębiorców na rzecz producenta utworu audiowizualnego lub koproducenta utworu audiowizualnego dla celów produkcji audiowizualnej;
8) utwór audiowizualny – utwór złożony z serii następujących po sobie obrazów z dźwiękiem lub bez dźwięku, utrwalonych na nośniku umożliwiającym wielokrotne odtwarzanie, wywołujących wrażenie ruchu i składających się na oryginalną całość, wyrażającą akcję lub treść w indywidualnej formie, zrealizowany w szczególności w formie filmu fabularnego, dokumentalnego, animowanego lub serialu;
9) wsparcie finansowe – środki finansowe przyznawane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej przedsiębiorcy w formie dofinansowania na pokrycie części polskich kosztów kwalifikowalnych związanych z produkcją audiowizualną albo świadczeniem usługi na rzecz produkcji audiowizualnej.

Rozdział 2

Zadania i przychody Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej związane z przyznawaniem i rozliczaniem wsparcia finansowego

Art. 3. Do zadań Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, zwanego dalej „Instytutem”, związanych ze wsparciem finansowym należy:

1) przyznawanie wsparcia finansowego;
2) rozliczanie środków przyznanych w ramach wsparcia finansowego;
3) gromadzenie danych o rynku audiowizualnym, w tym danych finansowych, produkcyjnych oraz danych o dystrybucji krajowej i zagranicznej;
4) dokonywanie analizy oraz sporządzanie raportów dotyczących wpływu przyznanego wsparcia finansowego na rozwój rynku produkcji audiowizualnej i obszarów polskiej gospodarki związanych z ponoszonymi polskimi kosztami kwalifikowalnymi;
5) promocja polskiego rynku produkcji audiowizualnej związana ze stwarzaniem warunków dla zagranicznych produkcji audiowizualnych oraz inwestycji w rynek produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz promocja Rzeczypospolitej Polskiej jako miejsca produkcji audiowizualnej;
6) prowadzenie rejestru wsparcia finansowego, zwanego dalej „rejestrem”.

Art. 4. Do zadań Dyrektora Instytutu związanych ze wsparciem finansowym należy:

1) rozliczanie i zwrot dotacji celowych otrzymanych z budżetu państwa;
2) wydawanie certyfikatów kwalifikujących do uzyskania wsparcia finansowego;
3) zawieranie umów o wsparcie finansowe;
4) weryfikowanie rozliczeń polskich kosztów kwalifikowalnych;
5) wypłata wsparcia finansowego;
6) kierowanie działaniami związanymi z promocją polskiego rynku produkcji audiowizualnej oraz Rzeczypospolitej Polskiej jako miejsca produkcji audiowizualnej;
7) stwarzanie warunków dla zagranicznych produkcji audiowizualnych i inwestycji na rynku produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. 1. Przychodami Instytutu związanymi ze wsparciem finansowym są:

1) dotacje celowe z budżetu państwa przeznaczone na wsparcie finansowe;
2) przychody z opłat wnoszonych za rozpatrywanie wniosków o wsparcie finansowe;
3) środki finansowe pochodzenia zagranicznego;
4) inne środki finansowe, w tym spadki i darowizny.

2. Wypłata przez Instytut wsparcia finansowego pochodzącego z dotacji celowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, następuje w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym je przyznano. Rozliczenie dotacji celowych, w tym zwrot dotacji celowych niewykorzystanych do końca roku, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym je przyznano.

Art. 6. 1. Instytut prowadzi rejestr, w którym są gromadzone dane dotyczące:

1) wydanych certyfikatów, o których mowa w art. 17 ust. 2;
2) złożonych wniosków o wsparcie finansowe, w tym:
   a) firmy oraz siedziby przedsiębiorcy, który złożył wniosek,
   b) tytułu i rodzaju utworu audiowizualnego, którego dotyczy wniosek,
   c) terminu i sposobu rozstrzygnięcia wniosku,
   d) wysokości wsparcia finansowego, o jakie wystąpił przedsiębiorca,
   e) wysokości przyznanego wsparcia finansowego i terminu jego wypłaty;

3) aktualnego poziomu łącznej wysokości wsparć finansowych przyznanych w danym roku kalendarzowym;
4) wysokości wsparć finansowych przyznanych przez Instytut w latach poprzednich.

2. Rejestr jest jawny i udostępniany na stronie podmiotowej Instytutu w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Dane wprowadza się do rejestru w terminie:
1) 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
2) do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Rozdział 3

Przyznawanie wsparcia finansowego

Art. 7. 1. Wsparcie finansowe przyznaje się na produkcję audiowizualną albo świadczenie usługi na rzecz produkcji audiowizualnej.

2. Na produkcję audiowizualną danego utworu audiowizualnego może być przyznane tylko jedno wsparcie finansowe.

Art. 8. 1. Instytut przyznaje wsparcie finansowe przedsiębiorcy będącemu producentem utworu audiowizualnego, koproducentem utworu audiowizualnego albo podmiotem świadczącym usługę na rzecz produkcji audiowizualnej, który:
1) posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) był producentem utworu audiowizualnego, koproducentem utworu audiowizualnego lub świadczył usługę na rzecz produkcji audiowizualnej w odniesieniu do co najmniej jednego utworu audiowizualnego, który był dystrybuowany w kinach, został nadany lub publicznie udostępniony przez dostawcę usługi medialnej lub zaprezentowany przynajmniej na jednym międzynarodowym festiwalu filmowym akredytowanym przez Międzynarodową Federację Stowarzyszeń Producentów Filmów (FIAPF) lub zatrudnia osobę zarządzającą przedsiębiorcą lub osobę odpowiedzialną za produkcję audiowizualną mającą doświadczenie w zakresie produkcji audiowizualnej lub koprodukcji takiego utworu audiowizualnego;

3) zawarł umowę o koprodukcję utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub umowę o świadczenie usług na rzecz produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed złożeniem wniosku o wsparcie finansowe;
4) spełnia wymogi określone w przepisach o pomocy publicznej.

2. Wsparcie finansowe może być przyznane podmiotowi świadczącemu usługę na rzecz produkcji audiowizualnej wyłącznie w sytuacji, w której producent utworu audiowizualnego ani żaden z koproducentów utworu audiowizualnego nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wsparcie finansowe może być przyznane także przedsiębiorcy będącemu producentem utworu audiowizualnego albo koproducentem utworu audiowizualnego, którego siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w przypadku gdy spełnia on łącznie następujące warunki:

1) posiada oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) przedmiotem wsparcia finansowego jest utwór audiowizualny produkowany przez ten oddział.

4. Jeżeli utwór audiowizualny jest produkowany przez oddział, o którym mowa w ust. 3, warunki określone w ust. 1 pkt 2–4 muszą być spełnione przez ten oddział.

Art. 9. Wsparcia finansowego nie przyznaje się przedsiębiorcy będącemu:

1) dostawcą usługi medialnej, chyba że ta działalność jest dla danego podmiotu działalnością drugorzędną lub pomocniczą;
2) podmiotem rozprowadzającym programy drogą kablową, satelitarną lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego;
3) podmiotem świadczącym usługi udostępniania zasobów systemu teleinformatycznego w celu przechowywania danych;
4) podmiotem, dla którego spółką dominującą, w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398 i 650), jest podmiot wymieniony w pkt 1–3.

Art. 10. Wsparcia finansowego nie przyznaje się także przedsiębiorcy, który:

1) posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych, lub

2) pozostaje pod zarządem komisarycznym albo znajduje się w toku likwidacji, postępowania upadłościowego, postępowania restrukturyzacyjnego, lub
3) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wsparcie finansowe wykorzystał wsparcie finansowe niezgodnie z przeznaczeniem określonym w umowie o wsparcie finansowe lub nie przedłożył raportu końcowego z produkcji audiowizualnej, zwanego dalej „raportem” lub rozliczenia wsparcia finansowego, lub
4) nie zwrócił przyznanej przez Rzeczpospolitą Polską pomocy publicznej uznanej na podstawie decyzji Komisji Europejskiej za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym, lub
5) jest przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014, lub
6) został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo: składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, systemowi bankowemu, przestępstwo skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub którego wspólnikiem albo członkiem organu jest osoba fizyczna skazana prawomocnym wyrokiem za takie przestępstwa, lub
7) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wsparcie finansowe rażąco naruszył umowę o dofinansowanie, o której mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, w ten sposób, że nie rozliczył dofinansowania zgodnie z tą umową.

Art. 11. Wsparcia finansowego nie przyznaje się na produkcję utworów audiowizualnych o charakterze reklamowym oraz powstałych w wyniku rejestracji:

1) wykonań utworów słownych, słowno-muzycznych, muzycznych lub pantomimicznych;
2) zdarzeń z życia politycznego, społecznego, kulturalnego, religijnego, gospodarczego lub sportowego;
3) sporządzanych na potrzeby nauki, nauczania, techniki, promocji, informacji lub instruktażu;
4) sporządzanych na użytek wewnętrzny kościołów i innych związków wyznaniowych;

5) zdarzeń z życia prywatnego;
6) treści pornograficznych.

Art. 12. W ramach wsparcia finansowego przewidzianego na dany rok Instytut przyznaje co najmniej 10% wsparcia na produkcję filmów i seriali animowanych.

Art. 13. 1. Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej nie może przekroczyć łącznie 50% całości kosztów produkcji utworu audiowizualnego.

2. Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przyznanymi na produkcję utworu audiowizualnego nie może przekroczyć łącznie 70% całości kosztów produkcji utworu audiowizualnego w przypadku produkcji trudnego utworu audiowizualnego, który ma ograniczone walory komercyjne przez to, że:

1) jest skierowany do widowni w wieku do 12 lat, lub
2) w swoim założeniu promuje polskie dziedzictwo historyczne lub kulturowe na świecie i jednocześnie polskie koszty kwalifikowalne jego produkcji audiowizualnej przekraczają co najmniej dwukrotnie minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wystąpienia z wnioskiem.

3. Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przyznanymi na produkcję utworu audiowizualnego nie może przekroczyć łącznie 60% całości kosztów produkcji audiowizualnej w przypadku koprodukcji międzynarodowej utworu audiowizualnego, w której jednym z państw pochodzenia producentów utworu audiowizualnego lub koproducentów utworu audiowizualnego jest Rzeczpospolita Polska, a pozostali producenci utworu audiowizualnego lub koproducenci utworu audiowizualnego pochodzą z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Limit ten nie dotyczy utworów audiowizualnych, o których mowa w ust. 2.

4. Za koszty produkcji określone w ust. 1–3 uznaje się koszty mieszczące się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

Art. 14. 1. Wsparcie finansowe przyznaje się w wysokości 30% polskich kosztów kwalifikowalnych, z tym że polskie koszty kwalifikowalne, które stanowią

podstawę naliczania wsparcia finansowego, nie mogą przekroczyć 80% całkowitych kosztów produkcji audiowizualnej.

2. W przypadku gdy wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przekracza limity wsparcia finansowego określone w art. 13 ust. 1–3, wsparcie finansowe przyznaje się w wysokości niższej niż określona w ust. 1, tak aby finansowanie ze źródeł publicznych nie przekroczyło limitów określonych w art. 13 ust. 1–3.

3. Wysokość wsparcia finansowego przyznanego na jeden utwór audiowizualny nie może przekraczać 15.000.000 zł.

4. Wysokość łącznego wsparcia finansowego, które może zostać przyznane jednemu przedsiębiorcy w danym roku kalendarzowym, nie może przekraczać 20 000 000 zł.

Art. 15. 1. Polskie koszty kwalifikowalne obejmują uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej koszty:

1) przygotowania do produkcji powstałe w ramach poszukiwania pozastudyjnych lokalizacji produkcji audiowizualnej;
2) realizacji produkcji audiowizualnej;
3) scenografii i kostiumów;
4) pozyskania sprzętu technicznego służącego do produkcji audiowizualnej;
5) podróży, zakwaterowania i wyżywienia;
6) montażu i postprodukcji;
7) produkcji animacji i efektów specjalnych;
8) honorariów, wynagrodzeń i innych świadczeń stanowiących udokumentowane koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji audiowizualnej, włącznie z podatkami dochodowymi oraz składkami na ubezpieczenia społeczne;
9) praw i licencji do muzyki oraz materiałów archiwalnych wykorzystywanych w produkcji audiowizualnej;
10) produkcji formatów umożliwiających dostęp do utworu audiowizualnego osobom niepełnosprawnym, w tym audiodeskrypcji i napisów dla niesłyszących.

2. Koszty nabycia towarów lub usług uznaje się za polskie koszty kwalifikowalne, jeżeli:

1) przedsiębiorca dostarczający towary lub usługi ma siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest wpisany do właściwego rejestru;
2) towary i usługi, w tym wynajem lub dzierżawa infrastruktury technicznej, są nabywane lub świadczone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Honoraria, wynagrodzenia i inne świadczenia uznaje się za polskie koszty kwalifikowalne, jeżeli są objęte obowiązkiem podatkowym w rozumieniu przepisów podatkowych i mieszczą się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

4. Polskie koszty kwalifikowalne obejmują koszty pracy pracowników wnioskodawcy lub jego koproducentów, lub ich podwykonawców, którzy są objęci nieograniczonym obowiązkiem podatkowym zgodnie z ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.[3)]).

5. Polskie koszty kwalifikowalne nie obejmują podatku od towarów i usług oraz kosztów związanych z prowadzeniem działalności przez producentów lub koproducentów, niezwiązanych bezpośrednio z produkcją audiowizualną lub świadczeniem usługi na rzecz produkcji audiowizualnej, będącą przedmiotem wsparcia finansowego.

Rozdział 4

Tryb przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego

Art. 16. 1. Przedsiębiorca zamierzający uzyskać wsparcie finansowe może złożyć wniosek o wydanie certyfikatu potwierdzającego spełnianie kryteriów testu kwalifikacyjnego, zwanego dalej „certyfikatem”.

2. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera:

1) firmę przedsiębiorcy;
2) siedzibę i adres, numer telefonu, adres e-mail, numer wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer wpisu w Centralnej

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 317, 398, 650, 685, 858, 912, 1076, 1162 i 1291.

Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer REGON przedsiębiorcy;

3) określenie utworu audiowizualnego stanowiącego przedmiot wniosku, w tym określenie tytułu, języka, podstawy literackiej, planowanego czasu trwania, gatunku i rodzaju utworu audiowizualnego, reżysera, scenarzysty, operatora zdjęć i kompozytora utworu audiowizualnego, wskazanie, czy wsparcie finansowe wiąże się z produkcją audiowizualną, czy z usługą na rzecz produkcji audiowizualnej, oraz określenie, czy utwór audiowizualny jest utworem trudnym, o którym mowa w art. 13 ust. 2;
4) szacunkową wysokość wsparcia finansowego;
5) scenariusz utworu audiowizualnego.

3. Do wniosku dołącza się wypełniony test kwalifikacyjny.

4. Test kwalifikacyjny zawiera zestaw kryteriów i przypisanej im odpowiednio punktacji, które służą do oceny czy dany utwór audiowizualny:

1) wykorzystuje polski lub europejski dorobek kulturowy;
2) lokalizuje akcję na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3) jest produkowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
4) zapewnia udział w produkcji audiowizualnej polskich pracowników, współpracowników, lub podmiotów świadczących usługi na rzecz produkcji audiowizualnej;
5) zapewnia udział polskiej infrastruktury filmowej.

5. Instytut rozpatruje wniosek o wydanie certyfikatu w terminie nie dłuższym niż 28 dni kalendarzowych od dnia jego złożenia.

Art. 17. 1. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o wydanie certyfikatu Instytut wydaje certyfikat.

2. Certyfikat zawiera:

1) firmę przedsiębiorcy;
2) opis utworu audiowizualnego, którego dotyczyć ma wsparcie finansowe;
3) datę wydania certyfikatu.

3. Certyfikat może zostać wydany, jeżeli utwór audiowizualny uzyska w teście kwalifikacyjnym co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania.

4. Certyfikat jest ważny przez cztery lata od daty jego wydania.

Art. 18. 1. Instytut przyznaje wsparcie finansowe na podstawie wniosku złożonego przez przedsiębiorcę, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

2. Wniosek składa się nie wcześniej niż 6 miesięcy i nie później niż 2 miesiące przed rozpoczęciem prac, które mają być objęte wsparciem finansowym.

3. Wniosek zawiera:

1) firmę wnioskodawcy;
2) siedzibę i adres, numer telefonu, adres e-mail, numer wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer REGON wnioskodawcy;
3) informacje o wielkości obrotów wnioskodawcy w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku;
4) informacje potwierdzające spełnienie przez wnioskodawcę warunków przyznania wsparcia finansowego;
5) określenie utworu audiowizualnego stanowiącego przedmiot wniosku, w tym określenie tytułu, języka, podstawy literackiej, planowanego czasu trwania, gatunku i rodzaju utworu audiowizualnego, reżysera, scenarzysty, operatora zdjęć i kompozytora utworu audiowizualnego, wskazanie, czy wsparcie finansowe wiąże się z produkcją audiowizualną czy z usługą na rzecz produkcji audiowizualnej, oraz określenie, czy utwór audiowizualny jest utworem trudnym, o którym mowa w art. 13 ust. 2;
6) określenie prac objętych wsparciem finansowym;
7) informacje dotyczące utworu audiowizualnego, potwierdzające spełnienie warunków przyznania wsparcia finansowego, w tym określenie liczby punktów uzyskanych w teście kwalifikacyjnym, kwotę planowanych polskich kosztów kwalifikowalnych oraz wysokość i procent udziału środków publicznych w finansowaniu produkcji audiowizualnej;
8) określenie terminów rozpoczęcia i zakończenia prac związanych z produkcją audiowizualną objętych wsparciem finansowym wraz z podaniem terminów poszczególnych ich etapów realizacji;
9) wysokość szacowanego wsparcia finansowego, o które występuje wnioskodawca i terminy jego wypłaty;

10) preliminarz całkowitych kosztów produkcji audiowizualnej w zakresie prac objętych wnioskiem o wsparcie finansowe oraz preliminarz budżetu całkowitego produkcji audiowizualnej;
11) określenie lokalizacji prac objętych wsparciem finansowym oraz liczby dni zdjęciowych lub dni produkcji audiowizualnej lub postprodukcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w innych państwach;
12) wskazanie producentów utworu audiowizualnego lub koproducentów utworu audiowizualnego wraz ze wskazaniem osób upoważnionych do kontaktu, ich adresów, numerów telefonów oraz adresów e-mail;
13) imiona, nazwiska, obywatelstwa oraz pełnione funkcje poszczególnych członków ekipy filmowej potwierdzające spełnienie kryteriów testu kwalifikacyjnego;
14) informacje określone w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

4. Wnioskodawca dołącza do wniosku:

1) kopię umowy koprodukcyjnej lub umowy o świadczeniu usług na rzecz produkcji audiowizualnej tłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego;
2) zaświadczenie z urzędu skarbowego o niezaleganiu w podatkach i innych należnościach, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.[4)]), wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed złożeniem wniosku;
3) zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne nie starsze niż 30 dni;
4) oświadczenie o niewystępowaniu okoliczności, o których mowa w art. 10;
5) informację dotyczącą doświadczenia pracowników lub współpracowników wnioskodawcy zaangażowanych w produkcję audiowizualną;
6) harmonogram produkcji audiowizualnej;
7) plan finansowania produkcji audiowizualnej, wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi spełnianie warunków przyznania wsparcia finansowego

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039 i 1075.

tłumaczonymi na język polski przez tłumacza przysięgłego, potwierdzającymi przynajmniej 75% całkowitej wartości finansowania, w szczególności umów i decyzji o dofinansowaniu ze źródeł innych niż wsparcie finansowe;

8) kosztorys produkcji audiowizualnej wraz z planem wydatków związanych z produkcją audiowizualną na terytorium Rzeczypospolitej Polski i terytoriach innych państw;
9) synopsis i scenariusz utworu audiowizualnego;
10) potwierdzenie nabycia praw do scenariusza lub podstawy literackiej utworu audiowizualnego;
11) wypełniony test kwalifikacyjny.

5. Instytut pobiera opłatę za rozpatrzenie wniosku. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy Instytutu. Opłata wynosi 0,05% wartości szacowanego wsparcia finansowego, o które wystąpił wnioskodawca, jednak nie więcej niż 1000 zł.

6. Instytut publikuje na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej informację o sposobie składania i rozpatrywania wniosków oraz wzór wniosku.

Art. 19. 1. Wnioskodawca może wystąpić z wnioskiem, jeżeli w momencie jego złożenia ma udokumentowane finansowanie na co najmniej 75% kosztów prac, które mają zostać objęte wsparciem finansowym, mieszczących się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

2. Jeżeli wnioskodawca występuje z wnioskiem dotyczącym finansowania usługi na rzecz produkcji audiowizualnej, finansowanie to należy udokumentować co najmniej w wysokości 75% kosztów prac, które mają zostać objęte wsparciem finansowym, których dotyczy ta usługa, mieszczących się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

Art. 20. 1. Instytut rozpatruje wniosek i informuje pisemnie wnioskodawcę o rozstrzygnięciu w terminie 28 dni kalendarzowych od dnia jego złożenia.

2. W przypadku złożenia wniosku, który nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 18 ust. 3, lub nie dołączenia do wniosku dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 4, Instytut zwraca wniosek wnioskodawcy i informuje go pisemnie o stwierdzonych brakach oraz o możliwości ponownego złożenia wniosku.

3. W przypadku gdy ocena kosztorysu, o którym mowa w art. 18 ust. 4 pkt 8, wskazuje na nieadekwatność pozycji kosztowych względem założeń realizacyjnych oraz scenariusza, Instytut przedstawia wnioskodawcy uwagi do kosztorysu wraz z pisemnym uzasadnieniem oraz wzywa wnioskodawcę do przedstawienia zmodyfikowanego kosztorysu w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. W przypadku braku przedstawienia zmodyfikowanego kosztorysu Instytut ustala maksymalną wysokość danego rodzaju kosztu kwalifikowalnego, która zostanie uznana za podlegającą rozliczeniu w ramach wsparcia finansowego i przedstawia ją wnioskodawcy na piśmie.

5. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia przez wnioskodawcę zmodyfikowanego kosztorysu lub od dnia przedstawienia przez Instytut maksymalnej wysokości kosztu kwalifikowalnego podlegającej rozliczeniu w ramach wsparcia finansowego.

6. Instytut rozpatruje wnioski w kolejności ich złożenia do czasu wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na wspieranie produkcji audiowizualnej, przewidzianych w planie finansowym Instytutu na dany rok.

7. Instytut informuje pisemnie wnioskodawcę o nierozpatrzeniu wniosku z powodu wyczerpania środków finansowych, o którym mowa w ust. 6. W przypadku nierozpatrzenia wniosku Instytut zwraca opłatę, o której mowa w art. 18 ust. 5.

8. Instytut tworzy listę rezerwową wniosków, które zostaną rozpatrzone w przypadku rezygnacji przez wnioskodawcę z przyznanego mu wsparcia finansowego w danym roku kalendarzowym.

Art. 21. 1. Rozpatrzenie wniosku następuje po sprawdzeniu spełniania warunków przyznania wsparcia finansowego, w tym określonych w teście kwalifikacyjnym.

2. Wsparcie finansowe może być przyznane, jeżeli wniosek uzyska w teście kwalifikacyjnym co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania.

Art. 22. 1. Instytut w terminie 28 dni kalendarzowych od dnia powiadomienia wnioskodawcy o przyznaniu wsparcia finansowego zawiera z wnioskodawcą umowę o wsparcie finansowe.

2. Instytut może odstąpić od umowy o wsparcie finansowe, jeżeli w terminie 3 miesięcy od wskazanego w tej umowie terminu rozpoczęcia prac objętych

wsparciem finansowym wnioskodawca lub jego koproducenci nie rozpoczną tych prac.

3. Po odstąpieniu od umowy o wsparcie finansowe wnioskodawca może ponownie złożyć wniosek o wsparcie finansowe dotyczący tego samego utworu audiowizualnego tylko raz.

Art. 23. Umowa o wsparcie finansowe zawiera w szczególności:

1) opis utworu audiowizualnego, którego dotyczy wsparcie finansowe;
2) wysokość wsparcia finansowego przyznanego dla danego utworu audiowizualnego;
3) terminy rozpoczęcia i zakończenia prac związanych z produkcją audiowizualną objętych wsparciem finansowym wraz z podaniem terminów poszczególnych ich etapów realizacji oraz terminy przedstawienia raportu;
4) określenie materiałów związanych z produkcją audiowizualną przekazywanych przez przedsiębiorcę, którego dotyczy wsparcie finansowe, do wykorzystania przez Instytut w ramach działań promocyjnych określonych w art. 3 pkt 5;
5) termin lub terminy wypłaty wsparcia finansowego;
6) wysokość kar umownych z tytułu nieterminowego przedstawienia przez wnioskodawcę raportu;
7) warunki rozwiązania umowy o wsparcie finansowe.

Art. 24. 1. Instytut wypłaca wsparcie finansowe po zawarciu umowy o wsparcie finansowe na powierniczy rachunek bankowy, zarządzany przez Instytut i wyodrębniony wyłącznie dla operacji finansowych związanych z realizacją produkcji audiowizualnej w Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Przedsiębiorca, któremu przyznano wsparcie finansowe, może podjąć środki zgromadzone na rachunku powierniczym, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu przez Instytut pozytywnej weryfikacji raportu, zgodnie z art. 26 ust. 1.

3. W przypadku gdy wartość wsparcia finansowego wynikająca z rozliczonych polskich kosztów kwalifikowalnych będzie niższa niż wysokość środków zgromadzonych na rachunku powierniczym, o którym mowa w ust. 1, Instytut przekazuje pozostałe na rachunku powierniczym środki na wsparcie finansowe innych utworów audiowizualnych.

4. Przekazanie środków na rachunek powierniczy, o którym mowa w ust. 1, spełnia cel przyznania wsparcia finansowego, w rozumieniu art. 168 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000 i 1366).

Art. 25. 1. Po zakończeniu prac objętych wsparciem finansowym przedsiębiorca, który otrzymał wsparcie finansowe przedstawia Instytutowi raport, który zawiera:

1) dane przedsiębiorcy, któremu przyznano wsparcie finansowe, w tym: nazwę, siedzibę i adres, numer telefonu, adres e-mail, numer wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer REGON;
2) określenie utworu audiowizualnego stanowiącego przedmiot wniosku, w tym określenie tytułu, języka, podstawy literackiej, planowanego czasu trwania, gatunku i rodzaju utworu audiowizualnego, reżysera, scenarzysty, operatora zdjęć i kompozytora utworu audiowizualnego, wskazanie czy finansowanie wiąże się z produkcją audiowizualną czy z usługą na rzecz produkcji audiowizualnej, oraz określenie, czy utwór audiowizualny jest utworem trudnym, o którym mowa w art. 13 ust. 2;
3) skrócony opis przebiegu poszczególnych etapów produkcji audiowizualnej objętych wsparciem finansowym;
4) dane dotyczące kosztów produkcji audiowizualnej niezbędne do weryfikacji należnego wsparcia finansowego;
5) dane dotyczące spełnienia warunków określonych w teście kwalifikacyjnym;
6) dane dotyczące przebiegu produkcji audiowizualnej niezbędne do potwierdzenia spełnienia warunków określonych we wniosku;
7) wysokość i udział procentowy środków publicznych uzyskanych z innych źródeł niż wsparcie finansowe;
8) wskazanie wszystkich producentów utworu audiowizualnego lub koproducentów utworu audiowizualnego.

2. Do raportu dołącza się:

1) wykaz poniesionych polskich kosztów kwalifikowanych wraz z dokumentami potwierdzającymi:
   a) poniesienie kosztów nabycia towarów lub usług stanowiących polskie koszty kwalifikowane, w szczególności fakturami, rachunkami oraz potwierdzeniami zapłaty za towary lub usługi,
   b) dokonanie zapłaty honorariów, wynagrodzeń i innych świadczeń stanowiących koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji audiowizualnej w okresie trwania produkcji audiowizualnej, w szczególności umowami zawartymi z osobami fizycznymi (umowy o pracę, umowy o świadczenie usług, umowy zlecenia lub umowy o dzieło), a także potwierdzeniami zapłaty wynagrodzenia z tytułu realizacji tych umów;
2) test kwalifikacyjny wypełniony w oparciu o dane aktualne w chwili przedstawienia raportu;
3) listę imion, nazwisk oraz funkcji poszczególnych członków ekipy filmowej, a także informację o liczbie dni zdjęciowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Załącznik, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przekazuje się również w formie elektronicznej.

4. Przedsiębiorca przekazuje nieodpłatnie Instytutowi jeden egzemplarz nieeksploatowanej kopii utworu audiowizualnego oraz materiały dokumentacyjne związane z produkcją audiowizualną, w tym scenariusz, listę montażową i dialogową, fotosy, plakaty, listę napisów i materiały reklamowe – w terminie 30 dni po zakończeniu produkcji audiowizualnej, nie później jednak niż w dniu rozpoczęcia dystrybucji utworu audiowizualnego.

Art. 26. 1. Instytut weryfikuje raport i ustala, czy:

1) raport spełnia wymogi, o których mowa w art. 25;
2) w teście kwalifikacyjnym wypełnionym w oparciu o dane aktualne w chwili przedstawienia raportu uzyskano co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania;
3) prace objęte wsparciem finansowym zostały zrealizowane zgodnie z umową o wsparcie finansowe;

4) opinia ekonomiczno-finansowa o raporcie wskazuje, że przedstawione w tym raporcie koszty stanowią polskie koszty kwalifikowalne.

2. Instytut dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 28 dni kalendarzowych od dnia otrzymania raportu. Dyrektor Instytutu pisemnie informuje przedsiębiorcę o dniu zakończenia weryfikacji i jej wyniku.

Art. 27. 1. Opinia ekonomiczno-finansowa o raporcie przygotowywana jest przez firmę audytorską wybraną przez Instytut z listy, o której mowa w ust. 2, i obejmuje ocenę, czy przedstawione w raporcie koszty stanowią polskie koszty kwalifikowalne.

2. Instytut prowadzi listę firm audytorskich wydających opinie w sprawie raportów. Instytut, ustalając listę, kieruje się koniecznością posiadania przez firmę audytorską niezbędnych kwalifikacji dotyczących weryfikacji finansowania produkcji audiowizualnych.

Wariant I

Art. 28. 1. Instytut może prowadzić kontrolę przedsiębiorców, którym przyznano wsparcie finansowe, w zakresie dotyczącym produkcji audiowizualnej albo usługi na rzecz produkcji audiowizualnej, na którą przedsiębiorcy przyznano wsparcie finansowe, lub rzetelności informacji zawartych w raporcie.

2. Kontrolę przeprowadzają pracownicy Instytutu lub firmy audytorskie z listy, o której mowa w art. 27 ust. 2, na podstawie pisemnego upoważnienia udzielonego przez Dyrektora Instytutu.

3. Upoważnienie zawiera:

1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
2) datę i miejsce wystawienia;
3) imię i nazwisko osoby upoważnionej;
4) oznaczenie przedsiębiorcy;
5) termin rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
6) zakres kontroli.

4. Osoba upoważniona ma prawo do:

1) wstępu do siedziby przedsiębiorcy, któremu przyznano wsparcie finansowe, oraz na teren i do pomieszczeń, gdzie jest lub była prowadzona produkcja

audiowizualna albo jest lub była świadczona usługa na rzecz produkcji audiowizualnej, objęta wsparciem finansowym;

2) żądania dokumentów związanych z wydatkami ponoszonymi na produkcję audiowizualną albo usługę na rzecz produkcji audiowizualnej, zaliczonymi do polskich kosztów kwalifikowalnych, w tym umów i dokumentów księgowych;
3) wglądu w dokumentację dotyczącą umowy o wsparcie finansowe, w tym dokumenty księgowe, umowy, dokumentację fotograficzną i audiowizualną z procesu produkcji audiowizualnej;
4) żądania złożenia pisemnych wyjaśnień związanych z przyznaniem i rozliczeniem wsparcia finansowego.

Art. 29. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, który zawiera:

1) nazwę i adres przedsiębiorcy;
2) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
3) oznaczenie przedsiębiorcy;
4) imię i nazwisko osoby upoważnionej oraz datę wydania upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;
5) termin rozpoczęcia i zakończenia kontroli, ze wskazaniem dni będących przerwami w kontroli;
6) zakres i przedmiot kontroli;
7) opis ustalonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym stwierdzonych nieprawidłowości, przyczyn ich powstania, zakresu i skutków oraz imiona, nazwiska i funkcję (stanowisko) osób odpowiedzialnych za nieprawidłowości;
8) wskazanie podstaw dokonanych ustaleń;
9) w przypadku kolejnej kontroli informację o realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych w wyniku ostatniej kontroli;
10) pouczenie o prawie, sposobie i terminie zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli oraz o prawie do odmowy podpisania tego protokołu;
11) wzmiankę o zgłoszeniu zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli oraz o stanowisku zajętym wobec nich przez osobę upoważnioną;
12) omówienie dokonanych w protokole kontroli poprawek, skreśleń i uzupełnień;

13) podpis osoby upoważnionej oraz wskazanie miejsca i daty podpisania protokołu kontroli;
14) podpis przedsiębiorcy oraz wskazanie miejsca i daty podpisania protokołu kontroli albo w przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli – wzmiankę o tym fakcie.

2. Przedsiębiorca, przed podpisaniem protokołu kontroli, może zgłosić pisemne umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

3. Osoba upoważniona w przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, dokonuje analizy zastrzeżeń i w miarę potrzeby podejmuje dodatkowe czynności kontrolne.

4. W przypadku stwierdzenia, że zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli są zasadne w całości lub w części, osoba upoważniona zmienia lub uzupełnia protokół kontroli.

5. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli w całości osoba upoważniona pozostawia protokół kontroli bez zmian.

6. Przedsiębiorca może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania pisemne wyjaśnienie przyczyn odmowy.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli osoba upoważniona dołącza do niego pisemne wyjaśnienie przyczyn odmowy.

8. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez przedsiębiorcę nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez kontrolera.

Art. 30. 1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca nie realizuje obowiązków wynikających z ustawy lub umowy o wsparcie finansowe, Dyrektor Instytutu wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa przedsiębiorcę do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

2. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić we wskazanym przez Dyrektora Instytutu terminie nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych przedsiębiorcy.

3. Jeżeli po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorca nie usunie wskazanych nieprawidłowości lub udzielone przez niego wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Dyrektor Instytutu może wskazać środki, jakie powinien

zastosować przedsiębiorca w celu usunięcia nieprawidłowości wraz ze wskazaniem terminu na ich usunięcie.

4. Niezastosowanie się do wskazanych w ust. 3 środków stanowi podstawę do odstąpienia od umowy przez Dyrektora Instytutu.

Wariant II

skreśla się art. 28–30

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne na podstawie art. 15 ust. 5;
2) minimalne planowane czasy trwania utworów audiowizualnych oraz minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wnioskowania o wsparcie finansowe – osobno dla poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
3) wzór wniosku o wydanie certyfikatu;
4) wzór wniosku o wsparcie finansowe;
5) wzór testu kwalifikacyjnego wraz ze szczegółowymi kryteriami testu kwalifikacyjnego i odpowiadającą im punktacją;
6) wzór raportu.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) koszty, których wydatkowanie jest niezbędne dla produkcji audiowizualnej oraz których poniesienie przyczyni się do rozwoju polskiej branży audiowizualnej;
2) potrzebę dostosowania systemu wsparcia finansowego do uwarunkowań rynkowych i aktualnych kierunków rozwoju produkcji audiowizualnej;
3) zmiany zachodzące w warunkach dofinansowywania produkcji audiowizualnej na terytoriach innych niż Rzeczpospolita Polska;
4) sposoby produkcji i postprodukcji poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
5) wpływ danego rodzaju produkcji audiowizualnej na rozwój potencjału kreatywnego i ekonomicznego polskiej branży audiowizualnej;

6) sprawność procedury przyznawania wsparcia finansowego i weryfikacji spełniania warunków przyznania i wypłaty wsparcia finansowego;
7) konieczność ujednolicenia dokumentów stosowanych w trybie przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego.

Rozdział 5

Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe

Art. 32. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:
   „10) wspieranie produkcji audiowizualnej na zasadach określonych w ustawie z dnia … o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (Dz. U. … poz. …);
   11) nadawanie każdemu filmowi wyświetlanemu w kinie indywidualnego identyfikatora publikowanego na stronie podmiotowej Instytutu w Biuletynie Informacji Publicznej.”;
2) w art. 11 uchyla się ust. 3;
3) w art. 18 w ust. 1:
   a) uchyla się pkt 7,
   b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
      „8) wpływy z kar nałożonych na podstawie art. 19b.”;
4) po art. 19 dodaje się art. 19a i art. 19b w brzmieniu:
   „Art. 19a. 1. Podmiot prowadzący kino przekazuje Instytutowi:
   1) dzienne dane o liczbie widzów, liczbie sprzedanych biletów i zaakceptowanych znakach legitymacyjnych oraz przychodach z tytułu sprzedaży biletów w odniesieniu do każdego filmu wyświetlanego w danym dniu, odrębnie dla każdego kina;
   2) miesięczne dane o przychodach z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie.
   2. Dane, o których mowa w ust. 1:
   1) pkt 1 są przekazywane dwa razy w tygodniu: w pierwszym dniu, który nie jest dniem wolnym od pracy, następującym po każdej niedzieli za piątek,

sobotę i niedzielę, oraz w dniu, który nie jest dniem wolnym od pracy, poprzedzającym każdą sobotę za poniedziałek, wtorek, środę i czwartek,

2) pkt 2 są przekazywane w pierwszym dniu miesiąca, który nie jest dniem wolnym od pracy, następującym po miesiącu, którego dotyczą

– za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przy użyciu dokumentów elektronicznych, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000) albo przez formularz elektroniczny udostępniony na stronie podmiotowej Instytutu w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Minister określi, w drodze rozporządzenia:

1) elektroniczny format przekazywania danych, o których mowa w ust. 1,

2) wzór formularzy służących do przekazywania Instytutowi danych, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania

– uwzględniając konieczność uproszczenia, usprawnienia i ujednolicenia procesu przekazywania danych.

Art. 19b. 1. Podmiot prowadzący kino, który nie przekaże danych, o których mowa w art. 19a, albo nie przekaże ich w terminie – podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji Dyrektor.

3. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych Dyrektor uwzględnia wcześniejsze naruszenia obowiązków przekazywania danych przez podmiot prowadzący kino, zakres i rodzaj danych nieprzekazanych albo nieprzekazanych w terminie oraz rozmiar działalności prowadzonej przez podmiot.

4. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Instytutu.

5. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

6. Do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650).

7. Wierzycielem należności z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest Instytut.

8. Organem wyższego stopnia właściwym do rozpatrzenia zażalenia na postanowienie wierzyciela należności z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, jest minister.”.

Art. 33. 1. W latach 2019–2027 minimalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 100 000 tys. zł rocznie, natomiast w latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi w:

1) 2018 – 50 000 tys. zł;
2) 2019 – 210 738 tys. zł;
3) 2020 – 216 006 tys. zł;
4) 2021 – 221 406 tys. zł;
5) 2022 – 226 940 tys. zł;
6) 2023 – 232 614 tys. zł;
7) 2024 – 238 430 tys. zł;
8) 2025 – 244 390 tys. zł;
9) 2026 – 250 500 tys. zł;
10) 2027 – 265 762 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków związanych z kosztami funkcjonowania Instytutu.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 34. Traci moc ustawa z dnia 16 lipca 1987 r. o państwowych instytucjach filmowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2006).

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 32 pkt 3 lit. b i pkt 4, które wchodzą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.